

ETUPYÖRÄ



2/70

| | |
|--|---|
| <p>PAULAN VAATE Alennusmyyntimme jatkuu</p> <p>SODANKYLÄ PUH. 335 IVALO PUH. 366</p> | <p>VIKEN KONE Perämootoreita, polkupyöriä ym.</p> <p>Sodankylä — Puh. 426</p> |
| <p>K - VALINTA ANNI ALALUUSUA</p> <p>Unarintie 18 Sodankylä — Puh. 317</p> | <p>VALINTA VIRKKULA SODANKYLÄ PUH. 495</p> |
| <p>KÄSITYÖLIIKE LIISI MÄKIKOKKILA Lankoja, piirrettyjä liinoja ym.</p> <p>Ojennustie 13 Sodankylä — Puh. 92</p> | <p>Parturikampaamo PI-RA SODANKYLÄ PUH. 59</p> |
| <p>LAPIN VEIKOT r.y.</p> | <p>SODANKYLÄN OSUUSPANKKI</p> <p>Sodankylä — Puh. 36</p> |
| <p>MATKUSTAJAKOTI KOMULAINEN SODANKYLÄ PUH. 30</p> | <p>TILAUSLENTOJA HARRINKOSKI SODANKYLÄ PUH. 292</p> |
| <p>Sodankylän valokuvaamo ja kukkakaupasta kukka- ja valokuvaustarvikkeet ja kehykset</p> <p>LEENA MÄÄTTÄ Puh. 558</p> | <p>SODANKYLÄN KALUSTAJA PUH. 52</p> <p>Syksyn uutuudet saapuvat elokuussa! Tervetuloa tutustumaan!</p> |

ETUPYÖRÄ

Päätoimittaja maj Ilkka Halonen
Toimitussihteeri kapt P Tikkanen
Taloudenhoitaja rva Anneli Juujärvi

Puh Sodankylä varuskunta/3
Pankki KOP



ANSIOMITALLEJA 4.6.1970

SL R

Konepäällikkö Aarno Antti Jutila

SVR M 1kr

Sotilasmestari Aarno Aimo Lantto

Ylivääpeli Urho Erik Lehtimäki

SVR M 2

Ylikersantti Pertti Johannes Suvisuo, RovSK



POLKUPYÖRÄPATALJOONA 1:n

JÄÄKÄRIPATALJOONA 1:n

POHJANMAAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAN

VARUSKUNTAPAikkojen MAAKUNNAT





Vuodesta 1923 alkaen on Etupyörä pyörähdellyt pataljoonamme mukana Karjalassa, Pohjanmaalla ja Lapissa. Vaikka ympäristö onkin vaihtunut ja lehden ulkoasu muuttunut, on perusajatus pysynyt samana. On kerrottu tärkeistä tapahtumista jääkäreiden koulutuksessa ja pataljoonan muussa toiminnassa. On muisteltu niitä pataljoonan historiaan liittyviä asioita, joilla on merkitystä tänäänkin. Huumorilla on aina ollut vankka sijansa. Sivut ovat kuvastaneet joukko-osastomme mielialoja ja reipasta henkeä. Lehden merkitys pataljoonassa palvelleiden yhdysiteenä on huomattava. Ei liene liioiteltua sanoa perinteiden velvoittavan Etupyörän toimittamisessa.

Lapin Jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Kauko Kuismanen on ohjaillut Etupyörää varmalla kädellä lähes kolmen vuoden ajan. Hän on määrännyt allekirjoittaneen työnsä jatkajaksi päätoimittajana.

Tänä vuonna on Puolustuslaitoksessa kiinnitetty erityistä huomiota varusmiesten fyysisen kunnon kehittämiseen. Nykyajan teknillinen välineistö ei ole vähentänyt jalkaväen fyysisen kestävyuden merkitystä taistelukentällä. Erityisesti Lapin olot ja Lapin Jääkäripataljoonalle määrätty sissikoulutusvaatimukset asettavat taistelijan kovalle koetukselle.

Kilpailut sotilaallisissa urheilulajeissa antavat kuvan joukon fyysisestä kunnosta sekä hengestä, kunhan hyvien yksilösuoritusten ohella mitataan tuloksia tarpeeksi laajalla pohjalla myös osastojen kesken. Lapin Jääkäripataljoonan kantahenkilökunta ja varusmiehet ovat kuluvana vuonna osoittaneet erinomaista kuntoa ja sotilaan taitoa useissa rasittavissa harjoituksissa ja pataljoonan omissa kilpailuissa.

Myös ulkopuolella on menestytty hyvin. Helmikuun saapumiserän jääkärit voittivat ylivoimaisesti sotilasläänin ampumamestaruuden. Puolustusvoimien talvimestaruuskilpailuissa saavutettiin mm. partiokilpailun toinen sija ja varusmiesten ampumahiihdon henkilökohtainen mestaruus. Juuri ennen tämän Etupyörän painoon menoa saatiin tieto Puolustusvoimien sotilaskolmiottelun joukkue- ja varusmiesten henkilökohtaisesta mestaruudesta.

Aiheellisesti voidaan todeta, että nykyisetkin jääkärit pystyvät mittaviin suoriin ja siten vaalimaan "ykkösen" kunniakkaita perinteitä.

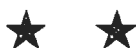
Kaksi vuotta sitten liitettiin Etupyörään reservialiupseerikurssin julkaisu. Tällä kertaa on vuorossa kurssin I/70 päätyminen. Oppilaat! Parhaat onnittelut kurssinne suorittamisen johdosta. Johtakaa ja kasvattakaa ryhmäanne kunnon sotilaan tavoin.

Ilkka Halonen

RAAMATUN SANOMA

Kukkasia nähdään kedoilla
laulun aika on tullut
toukomettisen ääni kuuluu maassamme

Korkea veisu 2:12, rekisteriraamattu



Rakkaat kristityt! Meitä suomalaisia kutsutaan kristityksi kansaksi, koska me kuulumme vankasti isiemme ja äitiemme kirkkoon. Raamatun sanoman ei pitäisi siis olla meille kenellekään vieras. Olikohan tuon alussa olevan vanhan käännöksen sana meille vieras? Raamattu, sen sanoma, Vanhan Testamentin sanoista alkaen, sisältää kuitenkin, ei vain maailman kauneinta runoutta, vaan ennenkaikkea, meille valmistetun lunastuksen. Jo Job, tuo kärsivien suuri esikuva, esittää meille tämän:

Oi, jospa minun sanani kirjoitettaisiin muistiin, jospa ne piirrettäisiin kirjaan rautataltalla ja lyijyllä hakattaisiin kallioon ikuisiksi ajoiksi! Mutta minä tiedän Lunastajani elävän ja viimeisenä hän on seisova multien päällä. Ja sittenkuin tämä nahka on yltäni raastettu ja olen ruumiistani irti, saan minä nähdä Jumalan. Hänet olen minä näkevä apunani; minun silmäni saavat nähdä Hänet — eikä vieraana.

Job 19:23—27.



Sanoma lunastuksesta, koko ihmiskunnan lunastuksesta, synnin, kuoleman ja perkeleen vallasta, on Raamatun pääsisällys. Koko maailma odottaa lunastusta. Me näemme sen ajassa ja ihmisten suhteissa, niin —, tunnemmehan sen itsessämmekin. Aseveljeni, Sinä, joka kenties viimeksi luet tämän luvun, kun ei satu olemaan muuta ”jännittävämpää”, tärkeämpää: — tarvitsethan Sinäkin Raamatun sanomaa lunastuksesta?

Lunastusmaksu on meille tuttu — postista ainakin. Jos meidän ei ole pakko jotakin lunastaa, esim. postista, palautamme mielellämme tällaisen lähetyksen. Miten on: meidän lunastushintamme on jo maksettu

Yksi oli kuuliainen kuolemaan saakka, hamaan ristinkuolemaan. Uskollisuus, kuuliaisuus, se oli lunastuksen hinta. Tehtävä oli vaikea, sanomattoman vaikea. Mutta Hän sai siihen voiman. Sinäkin saat. Rukoile!! Lunastajasi elää.

Sydämellisesti veljesi

Ilpo Sirkka



VALA TUNTURISSA

*Jääkärien tie
näin tunturien johti,
lippumme huipulla
taivasta kohti.*

*Kivinen rakka
jylhät tunturit,
kattona taivas
on jääkärien temppelin.*

*Jääkäri katso:
rakasta maata,
valasi anna
lupaus jääkärien.*

*Pystyssä sormet
mukana sydän,
huulilta sanat
— minä lupaan...*

*Vala vannottu
lupaus annettu,
se muistakaamme
— jääkärit, puolesta isänmaamme.*

Pentti H Tikkanen

KYLMÄ JA PITKÄ YÖ

Kannakselta siirtynyt JP 1 oli hajaantunut jatkaamaan muutamien muiden yksiköiden kanssa vihollisen työntämistä itää kohti. Useimmille yksiköille oli sijoituspaikka samanlaista suota, metsää, vaaroja jne. Kylät yhden ja kahden talon suuruusluokkaa. Väestö oli paennut rintaman taakse jättäen suuren osan omaisuudestaan jäljelle. Perunaakin kasvoi vaa-rojen laella, jota nyt muutamat sotamiehet käyttivät hyväkseen. Tavallinen rivimies ei tiennyt juuri huomisesta päivästä, että mitä silloin tehtäisiin. Alkukahakoinnin jälkeen olimme Kivilammen kylässä, sekin, niinkuin monet muut kylät vaaran laella. Joku-nen yö tuli paikassa vietettyä noin vain kaiken huumorin keskellä. Purilaitakin siinä rakenneltiin ja juttuja kerrottiin. Asuntona oli teltta, vaikka talokin oli verraten lähellä. Mutta valinta selittyy vihollisen huomaamisesta. Valkeni sitten tuon 1944 kesän kaunis päivä ja joukkueellemme annettiin tehtävä, jonka sisällöstä en vielääkään ole täysin selvillä. Ryhmämme johtaja alik Ronkainen rauhallisena ja mukavana miehenä ei suinkaan ensimmäisenä hermoillut. Suunta otettiin kohti korprien kätköjä. Tavallinen mieskohtainen varustus leipälaukkuineen ja pysyineen oli mukana. Pioneerien rakentama tie helpotti alkumatkasta matkan tekoa, mutta sitten tuli sillekin pää ja matka jatkui aivan tietöntä metsää pitkin. Tosin tien tekijöitä, pioneereja, tapasimme matkalla. Huolettomasti siinä muutamat heittelivät sanoja pioneereille. Mm. ryhmämme johtaja alik Ronkainen sanoi: "Tehkää tie tasaiseksi, ettei takaisin tullessa tärisyttä." Loppumatkalla tuli suotakin, jossa kulkeminen oli vaivalloisempaa. Kaikkiaan lienee matkaa tullut muutamia kilometrejä. Kohdepaikaksi oli valittu saareke keskellä suota. Sellainen kuivanlainen mäennyppylä kaukana kaikista muista yksikköemme osista. Paikka näytti olevan rauhallinen. Joukkueenjohtajan ohjeiden mukaan asetuimme taloksi ilman telttoja tai muuta siihen verrattavaa. Siinä sitten yksi ja toinen kaivoi leipälaukustaan kuivaa muonaa ja sillä tavalla täydensi polttoainetankkia.

Rupesi iltakin jo syyskesän johdosta hämärtymään. Muutamana sadan metrin päässä näkyi vihollisen nuotiotulia. Kuinka paljon ja millaista joukkoa lienee ollut, emme tulleet tietämään. Kumpikin puoli ei halunnut häiritä toisiaan. Mutta rauhallisuus loppui ennen pitkää. Samaiselta mäeltä rupesi kuulumaan ripsahtelua ja sitä jatkui kunnes joukkueemme johtaja ärjäisi: "Kuka siellä." Vastausta ei kuulunut ja

edelleen illan hämartyessä kaikuivat joukkueenjohtajan huudot: "Seis, kuka siellä." Tuo sama huuto toistui muutaman kerran, mutta vastausta emme saaneet. Jännitys kasvoi. Omia vai vieraita.

Hetken mietittyään joukkueenjohtaja komensi yhden ryhmän johtajansa kera ottamaan selvää tapah-tuneesta. Alik Ronkainen ei odotellut enempää. Hän ryntäsi matkaan ja ryhmä seurasi perässä, mutta kuitenkin sakkii ei ollut yhdessä joukossa vaan johtaja ja kaksi miestä menivät niin nopeasti, että me loput jäimme jälkeen ja pienen hetken kuluttua emme nähneet noista kolmesta enää jälkeäkään. Jonkin matkaa kuljimme samaan suuntaan, johon hekin olivat menneet, mutta sitten tuli äkkikäänös. Jostakin edessäolevasta maastosta alkoi kuulua ankaraa tulitusta. Se sai meidät perääntymään. Tulitus oli niin ankara, että siihen ei olisi elävänä sekaan mahtunut ja siksi me otimme suunnan joukkueemme luo. Mutta missä olivat kolme ryhmänjäsentä, alik Ronkainen ja pari miestä. Heitä emme sittemmin nähneet. Hetken kestänyt nopea tulitus lakkasi ja jälleen oli hiljaista. Koko joukkue jäi tuota yllättävää kohtausta miettimään tuonne kaukaiseen kylmään suosaarekkeeseen. Monenlaiset ajatukset askarruttivat mieltä. Ja miksi tuo tulivahva osasto ei ollut tullut ja pyyhkäissyt koko pientä osastoamme. Yö kului kuitenkin vaikka hitaasti. Ei kuulunut myöskään ryhmämme kolmea puuttuvaa miestä.

Vihdoin yön kylmyys alkoi haihtua. Sen sai aikaan jossain metsän takana nouseva aurinko. Tuo kaukainen taivaankappale soi elämää säätelemättä molemmille osapuolille sodan kirouksenkin keskellä. Emmehän me sentään ihmisinä hirviöitä ole, mutta meidät on saatettu tuohon hirveään sodan pyörteeseen.

Siinä aamun valjetessa joukkueemme johtaja komensi ryhmämme miehistä pari ja erään aliupseerin tiedustelutehtäviin tuohon läheiseen, niin arvaamattomaan maastoon. Varoen lähdimme matkalle ollenkaan arvaamatta tuloksia, niinkuin sodan myrskyissä tavallisesti. Tuon mäen ympärillä, jossa yömmen jännityksessä vietimme, oli melkoisesti kasvillisuutta ja siitä syystä emme olleet illalla nähneetkään tunkeutujaa. Ylitimme tuon tiheimmän kasvillisuuden alueen. Mitään ei näkynyt. Jatkoimme matkaa tutkien maastoa löytääksemme edes joitakin jälkiä. Jossain mättäiden välissä näkyi jotain. Ryhmämme johtaja sen havaitsi. Tarkempi tutustuminen osoitti sii-

NUOREMMAN JAAKARIN KIRJE KOTIIN

Sodankylä 16. 7. 1970

Rakas kotiväki!

Viimeksi kirjoitin teille tulostani tänne ja juhanusjuhlista. Sen jälkeen on ehtinyt tapahtua paljon kaikenlaista.

Ensiksikin hirveän paljon kiitoksia niistä pake-teista ja rahalähetyksistä, joita olen saanut. Ne ovat olleet hyvään tarpeeseen ja luulen, etten ole laihtunut ollenkaan. Lähettäkää vain lisää, vaikka joukkueenjohtajamme sanoikin, että pitäisi tyrehtyä, koska sängyn alusta on täynnä pahvilaatikoita.

Tst-koulutusta meillä on jatkuvasti ja se vasta kamalaa on. Täytyy juosta ja kontata, ryömimisestä puhumattakaan pitkin soita ja kurakoita. Hyvä kuitenkin, että kunto jatkuvasti kohoaa entisestäänkin. Polkupyöräretkiäkkin olemme tehneet luontoon.

nä makaavan pidetyn ryhmämme johtajan kylmenneenä. Sota oli jälleen vienyt yhden nuoren suomalaisen, sen parhaista sotilaista ja nuoren aviomiehen. Koruton hetki suomalaisessa metsässä, suomalaisen sotilaan ruumiin äärellä, aseveljen joka oli äsken kulkenut rinnallamme samoissa tehtävissä. Turvaamassa isänmaan vapautta. Siellä jossain Pohjanmaalla oli koti, vielä tietämätön surusanomasta. Aikanaan oman seurakunnan kirkkomaan mullat saivat kätkeä sankariristin alle tuon kalliin hinnan.

Kun käännettiin ruumista, havaitsimme luodin osuneen sydämen kohdalle. Täysosuma täyteen mieheen. Hän oli täyden miehen arvoinen ja pidetty aseveli. Haravoimme ympäristöä löytääksemme toiset kadonneet ryhmämme jäsenet. Kuitenkin etsimisemme oli tuloksetonta. Palasimme joukkueemme luokse kylmennyt aseveli mukanamme. Pienoinen jännityksen laukeaminen, vaikka niin surullisella tavalla. Kuitenkin puuttui vielä pari miestä ja se askarrutti mieltä. Kaikki oli otettava vastaan, se oli sodan säälimätöntä kieltä. Ihmiskunnan kirous, sota, vaatii niin monta viatonta rauhan miestä. Kuitenkin elämän on jatkuttava. Pian tuli lähetin mukana sana tuonne korven kätköihin komennetulle osastolle palata takaisin yksikön luo. Kaksi puuta ja niiden välin sidokset, se oli kuljetusväline kaatuneelle. Neljä miestä kerrallaan kantamassa upottavassa suossa, aina välillä miehiä vaihtaen. Näin kuljetimme aseveljeämme hänen viimeiselle matkalleen.

Viime maanantaina teimme kauhean matkan polkupyörillä. Ajoimme nimittäin Luostotunturille, johon on matkaa vaikka kuinka paljon. Herrat vain ajoivat autoissa, eivätkä ottaneet minua kyytiin siitäkään huolimatta, että minulla oli huono pyörä, niin etten pysynyt alkuunkaan toisten mukana. Satulakin siinä pyörässä on kova kuin riivinrauta ja jouduinkin retken jälkeen vastaanotolle. Siellä kuitenkin sanoivat, että koopee. (Lähettäkää pala paksua vaahtokumia.)

Luostotunturilla vannoimme sotilasvalan. Se vasta olikin juhlallinen tilaisuus. Siellä oli kaikki alokkaat neljän muodossa komppanioittain. Sotatuomari käski meidän sanoa perässä, kun hän luki hitaasti sotilasvalaa, jossa lupasimme monenlaisia hienoja asioita. Sulkeistempuut minulla meni aivan oikein, mutta useimmat muut näyttivät tekevän ne päin seiniä. Muutama kaveri siellä kaatuikin, eikä se kyllä ole ihmekään, sillä siellä oli mahdottoman kova ja kylmä tuuli. Valan jälkeen meidät julistettiin jääkäreiksi.

Nyt pääsemme viikonloppulomallekin joka toinen viikko. Se alkaa lauantaina 10.45 ja päättyy sunnuntaina 24.00. Minä en kuitenkaan pääse vielä käymään kotona, sillä minua tarvitaan välttämättömästi komppaniassa. Olen kaksi viikkoa pe koo-listalla. Se tarkoittaa suunnilleen tuon koopeen vahvistavaa muotoa.

Olen jo oppinut talon tavoille ja saanut varusteenikin vaihdetuiksi sopiviin. Kivääri minulla on vielä keho, sillä kun kävimme ampumassa, tauluun ei jäänyt minkäänlaista jälkeä. Yritän kuitenkin vaihtaa sen, niin että saan ammunnoista muutaman päivän kuntoisuuslomaa. Pian pääsen vartioonkin; sinne kun valitaan vain kaikkein luotetuimmat miehet.

Muuten, ilmoittakaa tänne varuskunnan sairaalaan, että olen allerginen rokotuksille, sillä niitä on täällä paljon ja käyvät älyttömän kipeää.

Ensi maanantaina on surkea polkupyöräkilpailu n. 60 km, josta yritän selviytyä voittajana. Mahdollisuudet ovat hyvät, jos vain saan jostakin paremman pyörän.

Yrittäkää voida niin hyvin kuin voitte ja olkaa luottavaisin mielin — siviilit hämmöittää, kun sentään olen jo jääkäri.

Monin terveisin jääkäri E Leinonen
KrhK/LapJP Sodankylä

MUISTELMA V:LTÄ 1944

Ylikersantti evp KAARLO O MYLLYMÄKI

Olimme olleet joitakin aikoja Vemmeljoen Sahakylässä (koko Ratsuväkiprikaati oli tuolloin Päämajan reservinä ja kenttälainnoitustöissä), kun sitten tuli tuo 9. 6. 1944. Venäläisten suurhyökkäys oli alkanut ja tällöin tiesimme vain tykistön kaukaisesta jyllinästä joltain todellisesta tilanteesta päätellä. Olin 4. 6. 44 jälleen kerran ottanut vastaan komppanian väepelin tehtävät (loman) sijaisena. Kun varhainen aamu koitti 10. 6., ilmoitti 4./JP 1:n päällikkö, silloinen luutnantti Esko Lehtonen meille, että edessä on syntynyt sisäänmurto, ja että pataljoona on määrätty pikku koukkaukseen, jonka jälkeen palaamme Sahakylään takaisin. Monella ei tuolloin ollutkaan todellinen tilanne selvillä, tuskin täysin ylijohdolla-kaan.

Koko vaatetusvarastomme jäi Sahakylään ja paljon muutakin materiaalia, jota myöhemmin ei kaikkea enää voitu saada pois tilanteen nopean ja yllätyksellisen muuttumisen vuoksi. Pikaisesti annettujen ohjeiden vuoksi jäi jopa toimistotelttamme materiaalia mukaanottamatta. Tämä oli tietenkin vain lastuja meressä kokonaistilanteen kannalta. Suuriakin varastoja jäi Karjalan Kannaksella silloisen vihollisemme haltuun.

Matkalla Rajajoelle, Lintulaan ja Joutselälle, oli kymmenet kerrat ”painuttava” huoltoautomme kanssan ilmavaaran vuoksi suojaan tien oheen. Näinkin matka sentään joutui; taisteluosat olivat luonnollisesti polkupyörineen ”painuneet” jo edellä ja me, pataljoonan huolto-osastot, olimme sitten ennen puolta päivää kokonaan Joutselän alueella eräässä tienristeyksessä. Tuli oli tästä alkaen jatkuvasti kenttäkeittiössämme ja ainakin vesi kuumana sekä tarpeen vaatiessa hernekeittoakin hyvissä ajoin valmiina jakoa varten.

Taistelun melske oli jo aivan äärellä. Eri kaliiperisia luoteja ja ammuksia sateli vastaan alueella ja pataljoonamme oli lisäksi ”kiinni” jo tällöin Rajajoella venäläisten kanssa, vaikka käsky oli ollut ottaa Uusi-Alakylän linja takaisin, mikäli se olisi jo menetetty viholliselle. Kun tilanne oli tämän tapainen, esitin pataljoonan huoltopäällikölle, silloiselle luutnantti Pyykköselle, että eikö pataljoonan koko huoltokolonna ole vaarassa tässä. Jos ensimmäinen kolonnan ajoneuvo ammuttaisiin käyttökelvottomaksi, jäisi koko kolonna varmasti viholliselle. Miksi näin viipyisimme tuollaisessa paikassa sen pitempään. Olihan suuntamme kohti taistelualuetta, kun sen sijaan tienhaarassa vasemmalle erkaneva tie toi lähes samassa suunnassa takaisinpäin, mikä seikka oli kuin luotu tätä tilannetta auttamaan. Luutnantti Pyykkönen sanoi ajattelevansa kyllä samoin ja ottavansa ensin yhteyden pataljoonan adjutanttiiin, luutnantti Turuseen, tiedustellakseen tämän kantaa asiassa. Saman tien ltn Pyykkönen onneksi tokaisikin: ”Mutta minä otan vastuun, me siirrymme heti tästä”. Ei tarvitse paljon arvailla, mikä olisi pataljoonan huol-

lon kohtalo ollut, jos emme olisi heti lähteneet paikalta. Niissä olosuhteissa jäi muutoinkin — kuten edellä on huomautettu — kovin paljon saalista hyökääjälle, samana päivänä esimerkiksi pataljoonamme polkupyörät (hieman myöhemmin eräässä toisessa vaiheessa toiset).

Ajaessamme tietä Terijoki—Kivennaja 10. 6. 44 olivat näkymät suorastaan fantastiset verrattaessa tätä kaikkea aikaisempiin vuosiin. Saatoimme kuorma-auton (kenttäkeittiöauto) kuljettajan kanssa todeta erään everstiluutnantin (JR 1:n komentaja?) verkalleen kävelemässä edestakaisin tien varressa, rauhallisena — kuin olisi ollut kysymyksessä vallan toinen olotila, kuin sota — silloin tällöin linjoilta vetäytyvää yksinäistä taistelijaa ohjaten ja yhdeksi joukoksi ”hiippailevia” keräten. Joku tuli metsästä — ilmeisesti JR 1:n miehiä — paljain päin, joku paljasjaloin, myös lottia, eräällä kanttiinin rahalipas kainalossa, mitä kirjavinta ja hajanaisinta vetäytymistä. Kaukaisempaa jyllinää ja myös läheisempää rätinää, viholliskoneita kesäinen kirkas taivas alinomaa yllämme heijastaen. Siinä meni tietä pitkin autoja. Oli henkilöautoja — upseereita ehkä tiedustelutehtävissä —, kuorma-autoja, erään lava täynnä uusia saappaita jne. Tien ohessa paloivat hevosen rattaat...

11. 6. 44 olimme jossakin Kivennavan suunnassa ja moottoriajoneuvovajauksen johdosta (määrävahvuksiin kuului tuolloin muistini mukaan 16 kuorma-autoa kk-komppanialle) jouduin luovuttamaan pataljoonan käyttöön kenttäkeittiöautomme. Kirjurin sijainen jääkäri Hämäläinen jäi vartioimaan telttoja sekä muuta materiaaliamme edellisöiselle leiriytymispaikalle siirtyessäni itse pataljoonan esikunnan luo. Esikunta oli jatkuvasti liikkeellä tilanteen mukaisesti ja sen henkilökunta seisokeli ryhmissä neuvotellen jossakin metsikön laidassa tien varressa. Kannoin aiheellista huolta maastoon puretusta komppanian huoltomateriaalista ja pahoittelin tätä tilannetta lähes kaikille esikunnan herroille. Lopuksi kerroin huoleni pataljoonan pastorille, joka halusikin auttaa minua hädässäni luvaten käytössään olevan kuorma-auton lainaksi ehdolla, että kaatuneet nostetaan auton lavalta siksi ajaksi maahan, kunnes saan materiaalin noudetuksi. Näin papin auton lainaten sainkin viime tingassa teltat ym:n kuormattua lähestyvän taistelun ollessa miltei jo äärellä. Kirjurini oli ladattun kiväärinsä kanssa asemissa omaisuutta puolustaakseen.

Kolme kertaa olimme muutaman päivän sisällä joutua mottiin, mutta joka kerran oli onni puolellamme. Maataistelukoneet pitivät huolen siitä, että huollassakin riitti sotaista tunnelmaa tavallista enemmän. Tärkein on kuitenkin jäänyt miltei sanomatta. Oli myös pidettävä huolta miestemme muonituksesta. Siksi olikin hernekeitto miltei jatkuvasti tulella ja ennakoita valmiina. Niin paljon kuin huoltoa, ”töpinää”, onkin moitittu, pidän kuitenkin ilmeisenä, että se on ollut ja kenties on edelleenkin henkilöstöl-

tään alivahvuinen. Tuolloin suurhyökkäyksen alkupäivinä johtaessani "töpinää" totesin karvaasti, miten vaikeaa oli saada teltat pystytetyiksi lepoon tuossa olevalle komppanian taisteluosastolle. Toimijoukkue käsitti tuolloisessa tilanteessa kirjurin (nyt sijaiseni jääkäri), muonittajan, keittäjän, talousau:n, asesepän, aseau:n ja pp-mekanikot (2). Kaikilla oli luonnollisesti työtä kädet täynnä. Pyöriä korjattiin, aseita huollettiin ja a-tarviketäydennystä toimitettiin sekä kuivaa muonaakin jaettiin. Väsyneet miehet eivät olisi olleet halukkaita telttojen pystytämiseen, mutta halusin tästä huolimatta toimia juuri niin, olihan meidän osamme taisteluissa sittenkin aivan toinen kuin itse taistelijain. Huollon on kuitenkin pystyttävä tehokkaaseen toimintaan kaikissa oloissa. Sen on kyettävä myös puolustautumaan, jopa niin vaadittaessa tietyissä rajoissa "koukkaamaankin". Sillä sodan lait eivät ole ennakkoon laadittuja ohjesääntöjä.

Oli myös unohtettava, että äsken oli vaadittu ja tiukattu miehen tarkkuutta muonavahvuuksissa. Nyt sellainen tarkkuus oli utopiaa. Emme tienneet oliko joku kadonnut, haavoittunut tai peräti kaatunut. Koivun alla, vatsallani maaten laadin tosin yhäkin vahvuusilmoituksia välillä paperit rintani alla maataistelukoneiden pyöriessä ympärillä. Sattui sitten niinkin, että peräytymisliikkeiden aikana eräs viestijoukkue harhaili tehtävissään Kannaksen maastossa ja osui tiellemme pyytäen meiltä muonaa ja kertoen olleensa ilman sitä jo jonkun aikaa. Otin joukon tilapäisvahvuutena huomioon tilityksissäni ja annoin jakaa tarpeelliseksi katsomani kuivan muonan. Oli osattava ja voitava joustaa. Oli otettava sokerisäkki tai kaksi kauppalikkeestä ennenkuin vihollisemme saapui paikalle.

17.6.44 on almanakassani merkintä: Humaljoella, valtavaa tykistötulta kello 21.00. Tuolla tarkoitan Muurilan kannaksella tuolloin olleen pataljoonamme taistelupaikan tilannekuva. Pölyävä hiekka tukki aseet toimintakyvyttömiksi. Eronstadt ampui tykistöllään, samoin laivasto mereltä. Maavoimien kaikki mahdolliset tykistöaseet keskittivät tulen kapealle meren ja järven väliselle hiekkaperäiselle kannakselle, jossa hyökkäävän vihollisen edetessä oli jääkäreillämme tulen alla vain yksi ainoa ratkaisumahdollisuus: nopea vetäytyminen taaemmas. Vastarinta valitsevassa tilanteessa olisi merkinnyt tarpeetonta itsemurhaa. Me huollossa olimme hetken ymmällä kuul-tuamme, että niin rannikon suunnassa kuin sisämaassakin oli tiet jo katkaistu. Mottiin emme nykyään onneksemme joutuneet — joskin olimme varautuneet "puskajuoksuun" sillä joukossamme oli joku tältä seudulta kotoisin oleva, joka osasi korpista syrjätieta myöten opastaa meidät pois. Näin pelastuimme kalustoinemme "ehjin nahoin". Tämän jälkeen vetäytymisemme ja siihen liittyvät toimet Kannaksella olivat jo helpompaa rutiinityötä, vaikka kauan ei ollut aikaa pysähdyksiin, sillä jo 18.6. vetäydyimme Viipuriin.

KESÄ 70

*Kesä on
Jeesiönjoen ponttoonilla
Hiekkamontulla
Sulkeiskentällä*

*Kesä on
Vihreistä vihrein puu
Ruusunpunainen aurinko
kello kaksikymmentäneljä*

*Kesällä on
Auto ääni
Aurinkoinen nauru
Kuulin sen selvästi*

*Hiiriyhdyskunnat ovat
suuren suuria
Laumoittain niiden Jäseniä
kuolee tapaturman Uhreina*

*Sinilatva kasvaa
vallatie nelosen varrella
siellä täällä
haureina pienryhminä*

*Raate työntyy esiin
mustasta vedestä
kermanvärisin kukin*

*Kellarin katon yli
kulkee Polku*

PÄIVYSTÄJÄN KYNÄSTÄ

Etupyörä on saanut uusia avustajia, päivystäjän parhaita. Esikunnan päivystäjät "kirjailevat yön tunteina" ja parhaat valitaan Etupyörään, kuten tässä pari näytettä.

Päivystys on se surullinen tapahtuma, kun päivystäjä yrittää keinolla millä hyvänsä pysyä hereillä. Siksi monesti huomaakin torkkuvia päivystäjiä, jotka silmät punaisina katsovat tulijaa. Joku harva yksilö on kehittänyt hyvin etevän keinon. Hän nukkuu silmät auki, mutta siinä on vain se haitta, että siitä ei ole pitkä matka oikeaan uneen, sillä jos silmät menevät kiinni, niin löytää itsensä ajanmittaan pimeästä kopista jossa on haka väärällä puolella ja rautatangot ikkunoissa. Mutta estääkseni nukkumisen päivystyksessä, olen yrittänyt monia niksejä. Lukeminen on erittäin hyvä harrastus ja sitä voi soveltaa päivystykseen erinomaisesti, kun lukee jotain kaksi vuotta vanhaa sanomalehteä, jossa joku juna on suistunut kiskoilta, tai laiva uponnut, ei varmaan nukuta. Kun sitten tämäkään konsti ei tehoa, voi ottaa pienet sat-sat-saat lattialla tai muuta lihaksia verryyttävää. Talvella voi välillä syökyä ulos raikkaaseen talvi-ilmaan ja sukeltaa viileään lumihankeeseen. Kesällä voi huuhdella kasvonsa kylmällä vedellä, niin ehkä uni hetkeksi unohtuu. Joillakin onnellisilla on tilaisuus ottaa kahvia mukaan päivystykseen, mutta kaikilla ei ole tähän mahdollisuuksia. Kahvia kun ryyppää niin luulis unen kaikkoavan. Keinoja on paljon, mutta voi sitä onnetonta päivystäjää johon nämä keinot eivät tehoa.

Nimim. PoK

Lentämisestä sanoisin hiljaiselle maalaispojalle ja samalla kaupungissa asuvallekin, ettei mene ensikertaa koskaan koneeseen. Lentäjät näet kysyvät aina, että "ooksä ennen lentänyt". Tuohon kysymykseen on aina vastattava, että "joo minä olen hyvin paljon joutunut lentämään". Lentäjät ovat niin kummallista porukkaa ajellessaan ekakertalaisen kanssa, että se on yhtä silmukkaa ja kierteitten tekoa koko tunti tai kaksi. Arvaas, millä kantilla sitä koneelta metsään tai kentän reunaan tulee liikuttua, ei siinä ainakaan saappaat sotkeudu. Vaan on kummallista, kun sanoo "ettei tässä ensi kertaa, — meinaan olla", on aivan toista olla. Silloin saa tosiaan nauttia lentämisen iloista ja sen vapaasta tunteesta. Saa katsella maisemia, merta, järviä, kaupunkia ja maalaiskylä. Ja näissä kaikissa ahertavia ihmisiä aivan rauhassa. Lentäjät, ei "vanhan" kanssa pelleile, tämä tarina teille.

Paljon lentänyt jääk Kolehmainen

TOIMITUKSEN NURKKA

Kesä on kiihkeimmillään. Turisteja tulee ja menee, että tiet ovat autoja täynnä. Niin se vaan tuli todellinen intiaanikesä pitkän talven jälkeen. Varuskunnan kannalta kesän tulo tiesi jälleen askelta parempaan. Upea kerhorakennus on nyt valmis ja viihdyttää meitä ja vieraitamme. Komea kasarmi on saanut asukkaikseen aliupseerikoulun oppilaat ja panssarintorjujat. Ampumaradan paviljonki komeilee sopusuhtaisena ja maastoon mukautuvana. Asuntojen pihat alkavat näyttää viihtyisän vihreiltä. Varuskunta alkaa olla viittä vaille valmis. Kaksitoista työllisyyskautta on varuskuntaa rakennettu keskimäärin 150 miehen voimin ja kesäisin on työvoimaa ollut 20—50 mieheen. Rahaa on kulunut rakennustyössä runsaat 36,5 miljoonaa markkaa. Paljon on sillä saatu aikaan.

Koulutuksen kannalta katsoen on uutta sissijoukueen muodostaminen ja sen koulutuksen aloittaminen. Joukkueenjohtajana toimii luutnantti Kiiskinen ja joukkue kuuluu 3.JK:aan.

Tämän Etupyörän toimituksen suhteen on tapahtunut päätoimittajan muutos. Komentajamme everstituutnantti Kauko Kuismanen on siirtänyt päätoimittajan tehtävät pataljoonanupseeri Ilkka Haloselle. Kiitos entiselle päätoimittajalle ja onnea uudelle ja koko Etupyörälle.

Se lähestyy uhkaavan nopeasti, nimittäin se Lapin Jääkäripataljoonan miehen ikään tulo. Vain enää yksi Etupyörä ennen sitä. Viisikymmentäpäleehän juhla-julkaisu alkaa hahmottua. Kuviakin on tullut allekirjoittaneelle, samoin tekstiä. Kaukaisimmat terveiset ovat tulleet Bagdadista majuri evp Martti Lintulahdelta. Kyllä ne vaan Etupyöränkin lastut kauaksi lentelevät. Kiitos vaan kaikille, jotka ovat meitä muistaneet.

Siitä 50 v-juhlasta on jo puitteet kaavailtu ja yksityiskohdat päätetään ennen joulunumeroa. Siinä on tarkoitus informoida Killan jäsenet asiasta, että jokin pääsee hyvissä ajoin tekemään matkasuunnitelmansa tänne Sodankylään. Sehän on varmaa, että "vanhoja pumppuja" tulee sankoin joukoin todistamaan kunniakkaan pataljoonamme miehen ikään pääsyä. Sekin on varmaa, että me täällä Sodankylässä otamme teidät kaikki avosylin ja ilomielin vastaan ja pidämme hyvää huolta. Näissä merkeissä toivotan hyvää kesänjatkoa ja syksyä.

Toimitus/Pee-Tee

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAN URHEILUTOIMINTAA TAMMI-HEINÄKUUSSA V 1970

Vuosi on alkanut varsin merkittävien urheilullisten saavutuksien Pohjois-Suomen sotilasläänin — sekä puolustusvoimain mestaruuksista kilpailtaessa: saavutetut tulokset kertovat seuraavaa:

4.—6.3. Kajaanissa Pohjois-Suomen mestaruuskilpailut. Ampumahiihdossa saaputti vääpeli Tapani Kareinen yleisen sarjan mestaruuden, sekä jääkäri Aulis Harju ja oppilas Raimo Ojanperä kaksoisvoiton varusmiesten sarjassa. Ylivääpeli Herman Aher-to oli yli 35 v. sarjassa kolmas. II partiomme, johon kuuluivat yliluutnantti Kalevi Pökkä, vääpeli Esko Tuomisto, alikersantti Reino Reme ja oppilas Jouni Viita-aho, saavutti partiohiihdossa kolmannen sijan. Viestinhiihdossa ykkösjoukkueemme, johon kuuluivat jääkäri Esa Liedes, alokas Juhani Ollila ja alokas Jukka Juntunen, taisteli hopeamitalit.

Joukkuekilpailuissa saavutti Lapin Jääkäripataljoona kolmannen perättäisen voiton ampumahiihdossa sekä sijoittui yleismestaruuskilpailuissa toiseksi.

23.—25.3. Kajaanissa puolustusvoimain mestaruuskilpailut. Kaksi viikkoa myöhemmin taisteltiin samoilla laduilla Kajaanin maastossa puolustusvoimain mestaruuksista ja tulokset olivat pataljoonan talviurheilun historian parhaat.

Varusmiesten ampumahiihdossa saavutti pataljoonamme kasvatti jääkäri Esa Liedes mestaruuden, joka oli kolmas LapJP:n varusmiesten saavuttama ampumahiihtomestaruus kautta aikojen.

Jääkäri Aulis Harju sijoittui 17. tilalle ja oppilas Raimo Ojanperä 43.

Partiohiihdossa Lapin Jääkäripataljoonan partio, johon kuuluivat yliluutnantti Kalevi Pökkä, vääpeli Tapani Kareinen, jääkärit Aulis Harju ja Erkki Korteso, saavutti hienon urakkansa palkkioksi hopeamitalit.

Vielä jaksoi viestijoukkueemme taistella huippujännittävässä viestikilvassa kolmannelle tilalle. Joukkueessa hiihtivät, kaksi päivää aikaisemmin ampumahiihtomestaruuden saavuttanut ja korpraaliksi ylennetty Esa Liedes ensimmäisen osuuden ollen selvästi osuutensa paras, toisen osuuden nopeimmin hiihti toinen viestinviejämme alikersantti Jouni Toppala. Kolmannen osuuden hiihti jääkäri Jukka Juntunen päätyen maaliin kolmantena.

Ampumahiihtojoukkueemme saavutti toisen tilan joukkuekilpailussa ja hyvien suoritusten ansiosta Lapin Jääkäripataljoona sijoittui kahdeksannelle sijalle yleismestaruuskilpailussa.

16.2.70 saapumiserän Pohjois-Suomen sotilasläänin ampumamestaruuskilpailut suoritettiin 15.6. kotiratakilpailuna. Tarkka-ampujan maljan sekä ylivoimaisen mestaruuden saavutti pataljoonamme 37 kovakuntoista ampujaa, joista jääkäri E. Virtakari saavutti henkilökohtaisen mestaruuden kiväärilentäammunnassa tuloksella 10/90 ja oppilas Ahti Pyhäjärvi konepistooliammunnassa tuloksella 10/87.

Yrittäjän Malja-ammunnassa Lapin Jääkäripataljoonan henkilökunta saavutti toisen sijan ja ylikersantti Mauri Virpikari sijoittui henkilökohtaisessa kilpailussa kolmanneksi.

16.—17.7. kilpailtiin Säkylässä puolustusvoimien mestaruuksista uinnissa ja sotilaskolmiottelussa.

Siellä kovakuntoinen oppilaamme Esa Liedes taisteli itselleen toisen puolustusvoimain mestaruutensa varusmiesten sarjan sotilaskolmiottelussa. Hyviin suorituksiin venyivät muutkin joukkueemme jäsenet, alokas Pekka Pykäläinen viides, alikersantti Veikko Ukkola kahdestoista ja alikersantti Tommi Hautaniemi kolmastoista.

Kaikkien yllätykseksi pystyi joukkueemme saavuttamaan yleismestaruuden ja tuomaan arvokkaan Marsalkka Mannerheimin lahjoittaman hopeakannun vuodeksi tänne Lapin perukoille. 100 m perhosuinnissa alokas Pekka Pykäläinen saavutti kolmannen sijan.

Edellä luetellut saavutukset ovat kerrassaan loistavia ja kaikkein parhaimpina voidaan pitää korpraali Esa Liedeksen saavutuksia, ampumahiihtomestaruutta talvella ja sotilaskolmiottelumestaruutta keuhalla. Molemmat ovat lajeja, joissa on yhdistetty erilaisia kilpailusuorituksia; ampumahiihdossa ammunta ja hiihto ja sotilaskolmiottelussa ammunta, 200 m uinti sekä 3 000 m maastojuoksu.

Vuoden ollessa vasta puolessa välissä on jäljellä vielä monia kovia kilpailuja, sotilasläänin ja puolustusvoimain mestaruuksista. Toivottavasti voitokas onni seuraa poikiamme kilpailukentillä.

Vääpeli M Nikula

ITSE ASIASTA KUULTUNA

Kun kävi ilmi, että ylil P Aho oli vakaissa aikeissa lähteä lämpimiin etelän maisemiin aina Ouluun saakka, määräsi pataljoonan komentajan sijainen majuri I Halonen kapt P Tikkasen suosituksesta pitämään asiasta kuulustelun. Kuulustelu suoritettiin rakennus 6 B 5:ssä suoraan kolmannen asteen kuulusteluna sellaisen todistajan läsnäollessa, joka pyrkii välttämään kaikenlaista julkisuutta.

Itse asiasta kuultuna kertoi kuultava ylil P Aho seuraavaa: Kva oli saanut siirron PohPr:sta LapJP:aan elokuussa 1967. Kvan mukaan hän oli täysin tietoinen tekemästään siirtyessään Lappiin. Pataljoonan komentaja evl E Koivisto oli määrännyt kvan hoitamaan pioneeriupseerin virkaa, johon kuultava oli suostunut. Tätä tehtävää kva väittää hoitaneensa aina elokuuhun 1969, jolloin kva oli komennettu Korialle tutkimaan nitojan käyttömahdollisuutta kestopäällysteisen tien miinoittamiseen. Kun kva oli ollut palaamassa Korialta toukokuun 23 pv 1970 hän oli tavannut Oulun asemalla tuntemattoman nahkatakikisen miehen, joka oli houkutellut kuultavaa jäämään Ouluun. Kva ei kertomansa mukaan tunne ko miestä, mutta epäilee hänellä olevan yhteyden Helsinkiin.

Kun kysyin kvalta, oliko hän ikävystynyt Lapin erikoisolosuhteisiin, kva vastasi kieltävästi. Kva kertoi päinvastoin viihtyneensä mitä parhaiten pataljoonassa. Lisäksi kva kertoi viettäneensä vapaa-aikaansa normaaliin lappalaiseen tyyliin kesällä kalastellen ja se mitä kva sanoi tehneensä talvella, hukkui vuosi sitten kesällä syntyneen pojan pitämään meluun. Vielä kva kertoi olleensa varuskunnan hirviporukassa ajomiehenä. Kuultavaan ei oltu osuttu.

Koska kva oli ollut lehtitietojen mukaan epämääräisissä töissä maakunnassa mm. Lokassa kellarin kimpussa, kysyin, miten nämä työt ovat vaikuttaneet kvan uraan. Tähän kva myönsi uran kerran pysähtyneen — Mustalle ojalle. Lisäksi kva kertoi saaneensa "Lapin Sabotöörin" nimen ja arvon, jotka kva on kuitenkin luovuttanut kuusen kävyn kera ltn S Rahkoselle.

Koska kva oli myöntänyt viihtyneensä Lapin Jääkäripataljoonassa erinomaisesti ja silti oli aikeissa siirtyä Ouluun kysyin häneltä, onko kva tullut hulluksi. Tähän kva sanoi, että pitäiskö tulla ennenkuin saisi lähteä. Asiaa lieventävänä mainittakoon että kva kertoi jo vuoden keskustelleensa porojen kanssa, mutta vasta tänä kesänä porot olivat vastailleet viisaasti kvan tekemiin kysymyksiin. Tämän vuoksi kva katsoo olevansa oikeutettu siirtymään.

Alkoholin osuuden siirtoon kva kieltää jyrkästi.

Koska kuulustelussa ei ilmennyt muuta asiaa valaisevaa, lopetin kuulustelun. Pöytäkirja on kuultavalle luettu ja hän on kuulemaansa suuresti ihmetellyt.

☆☆☆

Purettiin koskessa olevaa Käyrämön pukkisiltaa. Ennen työn alkua olin pitänyt kovan puhuttelun työkalujen hukkaamisen estämiseksi ja kehoittanut miehiä yhteisvastuuseen. Ilmeni, että kahden pukin irrottamiseksi jonkun oli mentävä särkemään näiden välinen jäälautta. Vapaaehtoinen jääkäri lähti "matkalle" vyötäröllään varmistusköysi. Ehdittyään pirstoa puolet jäädä, irtosi koko jäälautta ja jääkäri oli koskessa virran pyöritettävänä jäiden seas-
sa. Rannalla olevat toverit huusivat säikähtyneenä.
— Älä p-le päästä lapiosta irti.

☆☆☆

Määritelmä

Kuntorata on rata, jolla on tarkoitus hankkia kuntoa ja jonka varuskunnan päällikkö on määrännyt kunnostettavaksi.

Foto-Valvio

SODANKYLÄ — PUH. 144

Kaikkea valokuvausalalta. Passikuvat minuutissa. Suoritamme myös valokopiojäljennökset. Kokelaille värinkin takki ja lakki kuvausta varten.

VALOKUVAAMO

Sotilaiden kuvauskeskus
(värinkin takki)

ROIFOTO

Rovaniemi — Kansankatu 10 — Puh. 3450

MAASEUDULLE POSTIPALVELU



Ruotsalaisvieraita



Kaksinkertainen Pv-mestari oppilas Esa Liedes



Kolmiottelumestarit

Alik Veikko Ukkola
 Alik Tommi Hautaniemi
 Korpr Esa Liedes
 Opp Juhani Ollila
 Jääk Pekka Pykäläinen



Pv-partiohiihdon hopeaa 1970

Yli Kalevi Pökkä
 Väap Tapani Kareinen
 Korpr Aulis Harju
 Korpr Erkki Kortesus

ITSE ASIASTA KUULTUNA

Kun kävi ilmi, että yllä P Aho oli vakaissa aikeissa lähteä lämpimiin etelän maisemiin aina Ouluun saakka, määräsi pataljoonan komentajan sijainen majuri I Halonen kapt P Tikkasen suosituksesta pitämään asiasta kuulustelun. Kuulustelu suoritettiin rakennus 6 B 5:ssä suoraan kolmannen asteen kuulusteluna sellaisen todistajan läsnäollessa, joka pyrkii välttämään kaikenlaista julkisuutta.

Itse asiasta kuultuna kertoi kuultava yllä P Aho seuraavaa: Kva oli saanut siirron PohPr:sta LapJP:aan elokuussa 1967. Kvan mukaan hän oli täysin tietoinen tekemästään siirtyessään Lappiin. Pataljoonan komentaja evl E Koivisto oli määrännyt kvan hoitamaan pioneeriupseerin virkaa, johon kuultava oli suostunut. Tätä tehtävää kva väittää hoitaneensa aina elokuuhun 1969, jolloin kva oli komennettu Korialle tutkimaan nitojan käyttömahdollisuutta kestopäällysteisen tien miinoittamiseen. Kun kva oli ollut palaamassa Korialta toukokuun 23 pv 1970 hän oli tavannut Oulun asemalla tuntemattoman nahkatakikisen miehen, joka oli houkutellut kuultavaa jäämään Ouluun. Kva ei kertomansa mukaan tunne ko miestä, mutta epäilee hänellä olevan yhteyden Helsinkiin.

Kun kysyin kvalta, oliko hän ikävystynyt Lapin erikoisolosuhteisiin, kva vastasi kieltävästi. Kva kertoi päinvastoin viihtyneensä mitä parhaiten pataljoonassa. Lisäksi kva kertoi viettäneensä vapaa-aikaansa normaaliin lappalaiseen tyyliin kesällä kalastellen ja se mitä kva sanoi tehneensä talvella, hukkui vuosi sitten kesällä syntyneen pojan pitämään meluun. Vielä kva kertoi olleensa varuskunnan hirviporukassa ajomiehenä. Kuultavaan ei oltu osuttu.

Koska kva oli ollut lehtitietojen mukaan epämaäräisissä töissä maakunnassa mm. Lokassa kellarin kimpussa, kysyin, miten nämä työt ovat vaikuttaneet kvan uraan. Tähän kva myönsi uran kerran pysähtyneen — Mustalle ojalle. Lisäksi kva kertoi saaneensa "Lapin Sabotöörin" nimen ja arvon, jotka kva on kuitenkin luovuttanut kuusen kävyn kera ltn S Rahkoselle.

Koska kva oli myöntänyt viihtyneensä Lapin Jääkäripataljoonassa erinomaisesti ja silti oli aikeissa siirtyä Ouluun kysyin häneltä, onko kva tullut hulluksi. Tähän kva sanoi, että pitäiskö tulla ennenkuin saisi lähteä. Asiaa lieventävänä mainittakoon että kva kertoi jo vuoden keskustelleensa porojen kanssa, mutta vasta tänä kesänä porot olivat vastailleet viisaasti kvan tekemiin kysymyksiin. Tämän vuoksi kva katsoo olevansa oikeutettu siirtymään.

Alkoholin osuuden siirtoon kva kieltää jyrkästi. Koska kuulustelussa ei ilmennyt muuta asiaa valaisevaa, lopetin kuulustelun. Pöytäkirja on kuultavalle luettu ja hän on kuulemaansa suuresti ihmetellyt.

☆☆☆

Purettiin koskessa olevaa Käyrämön pukkisiltaa. Ennen työn alkua olin pitänyt kovan puhuttelun työkalujen hukkaamisen estämiseksi ja kehoittanut miehiä yhteisvastuuseen. Ilmeni, että kahden pukin irrottamiseksi jonkun oli mentävä särkemään näiden välinen jäälautta. Vapaaehtoinen jääkäri lähti "matkalle" vyötäröllään varmistusköysi. Ehdittyään pirstoa puolet jäästä, irtosi koko jäälautta ja jääkäri oli koskessa virran pyörityttävänä jäiden seas- sa. Rannalla olevat toverit huusivat säikähtyneenä. — Älä p-le päästä lapiosta irti.

☆☆☆

Määritelmä

Kuntorata on rata, jolla on tarkoitus hankkia kuntoa ja jonka varuskunnan päällikkö on määrännyt kunnostettavaksi.

Foto-Valvio

SODANKYLÄ — PUH. 144

Kaikkea valokuvausalalta. Passikuvat minuuttissa. Suoritamme myös valokopiojäljennökset. Kokelaille vänrikin takki ja lakki kuvausta varten.

VALOKUVAAMO

Sotilaiden kuvauskeskus
(vänrikin takki)

ROIFOTO

Rovaniemi — Kansankatu 10 — Puh. 3450

MAASEUDULLE POSTIPALVELU



SOTILAAT!

Jälleen on eräs Reservialiupseerin kurseista päätynyt Lapin Jääkäripataljoonassa.

Erikoista tälle I/70 kurssille on ollut "hikisyys". Lämmin kesä ja vaativa palvelus ovat muovanneet oppilaista sotilailta vaikuttavia ryhmänjohtajia. Uskon, että jokainen teistä on saanut riittävät perusteet Reservialiupseerikoulussa niihin tehtäviin, jotka varusmiespalveluksenne jatkossa tulevat eteenne. Sanoin perusteet siitä syystä, että Te ette ole minun eikä muidenkaan esimiestenne mielestä täysin päteviä ryhmänjohtajiksi niinkuin itse saatatte luulla. Taito tulee karttumaan vasta käytännössä. Huolellinen valmistautuminen ja vastuun tunteminen jokaisesta tehtävästä ovat ensiarvoisen tärkeitä kokemattomalle ja ensiaskeleitaan ottavalle esimiehelle.

Tyytyväisyyteni alkaansaannoksiinne kurssin aikana osoittakoon Teille sen, että kurssi I/70 ei ole ollut huonompi muita kurseja.

Sotilaan menestys myötäilköön Teitä maanpuolustustehtävissänne niin varusmiehenä kuin myös reserviläisenä toimiessanne.

Kurssin johtaja majuri Veikko Salmi

URHEILEVA RESERVIALIUPSEERIKOULU

On ilahduttavaa todeta oppilaiden kiinnostus urheiluun, vaikka tiivis kurssiohjelma ei ole antanut tilaisuutta keskittyä harjoitteluun kilpailuja varten.

Olemme osallistuneet menestyksellisesti pataljoonan sisäisiin kilpailuihin ja useimpien varuskuntien keskinäisiin voimain mittelöihin. Keväällä juostiin Sodankylässä katuviesti johon osallistui koulun ja komppanioiden lisäksi paikkakunnan kaksi urheiluseuraa. Oppilaat saavuttivat kunniakkaan toisen sijan, kolmannen jääkärikomppanian viedessä voiton.

Perinteellisissä LapJP yleisurheilukilpailuissa oli koululla vahva edustus, juoksulajeissa varsinkin lyhyillä matkoilla. Oppilas Pennanen voitti sadan metrin ajalla 11,4. Sadan metrin viestissä saimme voiton koululle joukkueella Pennanen, Karjalainen, Tervo ja Tyrväinen. Reservialiupeeerikoulu voitti pisteissä koko turnauksen, esikuntakomppanian ollessa toisena. Pisteitä kertyi peräti 56,5, ero seuraavaan oli melkein kaksikymmentä.

Varsinainen merkkitapaus oli Pohjois-Suomen Sot. läänin RauK:n välinen urheiluturnaus. Tämän kerhtainen isäntä oli KaiPR RauK:n oppilaskunta. Turnaus käytiin Hoikankankaalla Kajaanissa.

Yksi osanottaja oli joutunut perumaan osallistumisensa yhteensattumien vuoksi nimittäin RauK/PohmPionK. Kilpailulajit: koripallo cup-otteluna, lentopallo cup-otteluna, viestinuinti 4 x 50 m vu, katuviesti 4-osuuksinen yhteensä noin 3 000 m.

Kilpailusta ei puuttunut jännitystä, nähtiinpä todella koviakin otteluita. Koripallon voitti PohPR KaiPR ollessa loppuottelussa vastustajana, peli päättyi 74—42. LapJP ei sanottavammin menestynyt.

Lentopallossakaan emme mahtaneet voimakkaammillemme mitään, voiton vei PohmTR, KaiPR oli toisena.

Viestinuinnin voitto tuli KaiPR, toisen sijan vei PohPR, LapJP ollessa kolmantena. Voittajajoukkueen aika 2.09,4, meidän aikamme 2.15,0.

Katuviestissä saimme kakkosjoukkueellamme toisen sijan, joten olimme iloisesti yllättyneitä. Voittaja oli "isäntämme" KaiPR ajalla 8.36,8, meidän aikamme ollessa 8.48,3.

Järjestelyt oli suoritettu huolella, joten kilpailut sujuivat kitkattomasti ja joustavasti.

Pataljoonan yksiköiden välisessä maastojuoksussa RauK voitti sekä joukkuekohtaisen että henkilökohtaisen kilpailun, ja sai siten halutun kiertopalkinnon haltuunsa. Myöskin yksiköiden välisessä 10 x 50 m vapaauintiviestissä selvisi RauK mestariksi ajalla 6.08,5.

Ylpeydellä voin todeta koko koulun puolesta että olemme yrittäneet kilpailla ja tuloksiakin olemme saaneet palkkioksi. Kiitän RauK:n urheilijoita oppilaskunnan hallituksen puolesta siitä että maineemme kovina urheilijoina säilyy edelleen.

Urheilutoiminnan vetäjä opp. Riestola

Lapin Kanssa

MUKANA KAIKKIALLA





"Jotoksella"



Puolikurssi



Viihdettä



KRONIKAT



TÄLLAISIA ME OLIMME

I JOUKKUE

- Aikio Martti -50** Poromies Inarista. Hiljainen työmyyrä, teki työt, jotka muut jättivät tekemättä.
- Ellilä Markku Juhani -50** Pataljoonan tunnetuin hahmo, hillitön ääni, ruokalan kauhu Kuivaniemestä. Motto: Ellilä lähtee lomille, jos sopii.
- Elsilä Kari Juhani -49** Joukkueen hygienisin mies, taistelun tuiskeessa ei hius hievahda. Ylioppilas Limingasta.
- Hannula Jouni -52** Ronski siviilikarkuri Sodankylästä. Vietti iltansa varuslomilla kotonaan. Anoi heinäntekolomaa silloin, kun muut vasta kylvivät siementä — ei onnistunut, jos sopii. Motto: Älä kärtyä.
- Kallio Tapio -49** Ukkomies Ranualta, joka viihtyi parhaiten lomilla vaimonsa luona. Kun toiset suunnistivat metsään, Kallio suunnisti sairaalaan. Junaili itsensä pp-aliupseeriksi.
- Kukkala Pauli -50** Viaton lintari Ivalosta. Vietti iltansa ihailijattarelleen kirjoitellen. Motto: Minkä kaverit voivat tehdä huomenna sitä Kukkala ei tee tänään.
- Kumpu Markku Kalervo -50** ”Sönkkö” Ylinammasta, kertasi päivän taistelut unissaan. ”Oppilas Kummun kaapillinen”. Etsii kadonneita varusesineitä.
- Kuokkanen Veikko -48** Löysä lakimies Hesasta, antoi tukkansa intin hyväksi. Pisti haisevan vastalauseen asiaan kuin asiaan. Motto: Veikolla svengaa. Siiville puolikurssilta.
- Kurkela Markus Olavi -50** Kurssin ensimmäinen ”konna”, täysin tapansa muuttanut, vapaaehtoinen tuvan siivooja. Positiivinen yllätys EK:sta.
- Lokka Pentti Juhani -50** Omistaa jängällisen poroja Lokan kairoissa. RAuK:n ainoa sissi, käy ruokailussa kenenkään huomaamatta.
- Loponen Pauli Edvin Päiviö -50** El Löpö, Pöyryn sydänystävä, rakastaa vastaanoton teatteria ja päiväunet tärkeitä.
- Lotvonen Viljo -49** Äkkipikainen viinityöläinen ei pitänyt nykertämisestä. Muuten reilu sopanjakaja.
- Löf Viljo -49** Puolihuolimaton suursyömäri syntysisin Posiolta. Heräsi vasta kun muut järjestäytyivät. Erikoistui kampeittensa hukkaamiseen, koko tuvan voimalla etsityt alushousutkin löytyivät Löfin itsensä jalasta.
- Mattila Kari Veikko -50** Hai mie oon Kemistä, koulun komein parta. Tuvandiplomaatti.
- Marjeta Lasse -50** Ylitorniolta, tuvan hitain punkantekijä, joka marssiessa kipitti puoli askelta muita nopeammin. Motto: Snadi tötsä.
- Nordlund Esko Tapani -50** Tuvan ”luonnollinen johtaja, sai ainoat puolikurssin natsat suvannosta”. Pinko Oulusta.
- Riestola Uuno Pauli Werner -50** Tarmokas urheilupuolen johtaja. Urheili paljon siviilissä. Urheiliko? RAuK:ssa ei ollenkaan.
- Saarto Vesa Jouko -48** Asfalttijääkäri Hesasta. Ekonomi, joka ei pitänyt jääkarhuista. Tunnus: Mit. sill’ on väliä.

- Saarenpää Juhani -48** Juujärveltä, aikoi konealalle. Oli kiinnostunut ufoista. Siiville puolikurssilta.
- Siira Simo Juhani -48** Moukarimies Muhokselta, persoonallinen nauru, periaatteessa vastaan joka asiassa, tekee kuitenkin. Lehmän luonne.
- Säntti Viljo Erik -48** Ihmemies Sodankylästä, tekee kaiken varman päälle, lomat kovan harkinnan tulos. Epäilyttävä tuike silmäkulmassa, tulkitsematon. Motto: Mahoton suunnistusreissu.

II JOUKKUE

- Esko Seppo -50**
Tornio Tuvan huulenheittäjä, joka kuitenkin teki itse enemmän kuin käski toista. Oli ärtyisä jos ei saanut nukkua. Motto: Älä ala poika soitteleen.
- Honkaniemi Timo -48**
Helsinki Tyypillinen Helsingin herra, joka ei turhia pingoitellut. Taisteluasu: Lomapuku ja -anomus, sai tuvan parhaat siviilipaketit. Motto: Eihän tässä mitää kiirettä ole.
- Hansen-Haug Hannu -50**
Oulu Uskollinen heilalleen, uneksi onnellisesta perheestä, jonka hän on joskus perustava. Toivoi pitkiä jotoksia, että kunto olisi noussut. Motto: Mitä muuta sotilas voisi toivoa.
- Huhtala Markus -50**
Sodankylä Kävi usein iltalomilla ja nukkui muut vapaa-aikansa. Motto: Mie alan nukkumaan.
- Järvelä Heino -50**
Rovaniemi Ampui valioita ja nappaili kuntoisuuslomia, joista riitti puhetta koko kurssin ajaksi. Synnynnäinen johtajatyyppe. Motto: Mitäs tässä nyt pienet.
- Kanniainen Eero -48**
Tornio Tuvan "vaatimattomin mies". Herätti usein hilpeyttä omaperäisillä tempuillaan, väitti ettei osaa lastoittaa sormeaa, vaikka oli lääket.kand. Motto: En mie ymmärrä thämän asian phäälle mithään.
- Kautto Erkki -50**
Pirttikoski Mies, joka olisi sopinut paremmin eduskuntaan kuin armeijaan. Pysyi kunnossa ja sai suklaalevyn päivässä. Motto: Tää on ihan älytöntä.
- Keski-Nirva Antti -51**
Kemi Tuvan ainoa siviilikarkuri, joka kyseli aina aamuisin, mikä se on pojat lomailijan tarkka? Motto: Kuule kyllä minä tiän.
- Lehtola Raimo -50**
Pudasjärvi Omasi tuvan parhaimman komentoäänen. Tuvassa leijuva deodorantin tuoksu kertoi, että Lehtola jälleen kerran oli lähtenyt kuuluisille iltalomilleen. Motto: Ole dupuddamati.
- Klemola Jorma -49**
Ylitornio Furnasi paljon, mutta onneksi niin hiljaa, että muut eivät kuulleet. Ei ampunut patruunoita, ettei tarvitsisi puhdistaa asetta. Motto: Mitä hyötyä tästäki on?
- Liiti Ari -50**
Tornio Odotti lomaa ja oli lomille lähtiessä pirteä, mutta lomilta tullessaan sanoo: "Ollaan pojat hiljaa mie oon niin väsyny". Motto: Hei pojat mie ihmettelen . . .
- Lithovius Eero -50**
Oulu Oulun hiljaisin mies, joka kunnostautui kokeissa. Antoi vastauksen jos joku kysyi. Motto: En mie tiiä.
- Luusuaniemi Vilho Sakari -50** Tuvan ainoa varmistamattoman aseiden heitteille jättäjä Rovaniemeltä, joka tapauksen kunniaksi rengastettiin. Motto: Tosi se on pojat kyllä asia on niin.
- OHila Matti Juhani Kullervo -50** Urheilija Riipistä. Jos pojat anois vähän kuntoisuutta, kyllä majuri puoltaa. Ei suuttunut koskaan. Motto: Kylä lon sönkkö äijä.
- Pennanen Heikki Kari Tapani -48** Lomien vuoksi urheilija, Rovaniemeltä. Lähti lentoon puolikurssilta. Tuvan paras "taistelukaasun" levittäjä. Motto: Saakuri, lähtisköhän vastaanotolle.

- Rokosa Jorma Aleksanteri -50** Kaveri, joka ei pidä paljutuksesta ja jonka nauru meidät saa nauramaan. Motto: Nyt mulla meni hermot perhana.
- Romppanen Pertti Johannes -50** Varsinainen punkkamaisteri Ylitorniosta, teki punkkaa kun toiset järjestyivät. Hankki auton iltalomia varten. Motto: Vähemmähän minä juoksen.
- Saalasti Teuvo Juhani -47** Tuvan esikoinen Nivalasta, puolikurssin korppi. Suuntana RUK: Osti vartion 25 mk:lla ja myi sen 15 mk:lla. Motto: Lähdetäänkö pojat sotku kakkoseen.
- Sallinen Reijo Antero -50** Tuvan hiljaisin mies. Laskelmoiva luonne, mies purnasi niin hiljaa etteivät toiset kuulleet. Vapaaehtoinen tupapalvelija. Motto: Elekäähän nyt pojat.
- Sassali Esa Fredrik -50** Tuvan pullavaraston hoitaja Sodankylästä. Iltalomailija n:o 2. Viihtyi paremmin Veikkolassa kuin TST:ssä. Motto: Joo, niin onkim pojat.
- Vuollet Pentti Oskari -50** Tuvan unisin mies Sirkasta. Varsinainen vartion asettaja. Motto: No, mitä ne pojat hermoilee, oispa aina tauko.
- Väliheikki Esko Jalmari -51** Siviilikarkuri Tyrnävältä. Sissi n:o 1, joka karkasi aina takaa-ajajiltaan. Motto: Sentähän pojat — vähemmän.
- III JOUKKUE**
- Heikkilä Olavi -50**
Sodankylä Tuvan tunnollisin varuslomien käyttäjä. Motto: Jos sais kerran. Lint-sasi hienosti ampumaleirin ja sissijotoksen; umpisuoli kerrotaan.
- Juntunen Jukka -51**
Ii Suunnistaja Iistä, suunnisti parhaiten lomille. Joukkueen ainoa, jolle tarjottiin lomaa. Siviilikarkuri, joka näki jopa aamulenkissä jotain positiivista.
- Keskinarkaus Arvo -50**
Rovaniemen mlk Viva hula hula tytöt. Varmasti joukkueen lyhin askel, mutta silti tuvan toinen suunnistajatähti.
- Kostamo Teuvo -50**
Kemijärvi Kostamo Koko ja laiskuus olivat tässä tapauksessa suoraan verrannollisia. Jatkuvasti loma-anomuksissa Kemijärvelle ei mene autoja. Teki hommansa hyvin aina silloin, kun joku toinen oli aikeissa tehdä ne hänen puolestaan.
- Länkinen Teuvo Kalervo -50**
Oulu "Läää..änkinen vaan" oli rauhallinen joka tilanteessa. Oppi juoksemaan ja hiihtämään vasta Sodankylässä. Matemaatikko, jolta joskus löytyi teräviä väläyksiä.
- Manninen Eero -48**
Reisjärvi Popparimuusikko Reisjärveltä, suunnitteli vastaukset valmiiksi seuraavaksi päiväksi kapiaisten varalle. Toden tullen: "Kyllä herra..." Oli palveluksessa silloin, kun lomilta ja sairaalasta ehti. Piti radiota aina liian suurella. Motto: "Kato, ammattimies alalla."
- Melaranta Olli Markku -44**
Sodankylä Yritti päästä varusmiesaikansa helpolla ja teki olonsa vaikeaksi (pk-ennätys). Oma-aloitteinen järjestelijä, joka tyrkkäsi mielipiteensä joka keskusteluun. Tulinen mies niin sodassa kuin rakkaudessakin. Nimimerkillä: "kokemusta on".
- Muhonen Matti Juhani -47**
Rovaniemi "Rumba Masa". Tuvan "paras mies" omasta mielestään. Ei saanut unta ellei kehunut ainakin puolituntia itseään. Matti vaan hölökyli Suunnistaja, jolle kaikkalainen liikunta tuotti henkisiä hiertymiä.
- Pohjolainen Terho Pekka -49**
Kemijärvi Jämpti mies, jolla piti simahtaa, kova komentamaan, mutta oli itse hankala komennettava. Ääni, kunto ja yrityshalu riittivät korpin jämiin puolikurssilta — suunta RUK.
- Saartoala Hannu -49**
Reisjärvi Tuvan äiti, huolehti kaikista: "Pojat mitä, missä, milloin??" Jos Saartoala kiroili niin silloin asiat olivat todella huonosti. Kaappi ja punkka parempia kuin mallit. Harrastuksena parranaajo.

| | |
|--|---|
| Sauvola Olavi -51 Hailuoto | Samoilija Hailuodosta, eksyi mannermaalla. Yllättäjä puolikurssilla ilman siipiä. Ihmemies, joka taisteli useasti jotoksilla urhoollisesti vihollisen parhaaksi. |
| Suuronen Martti -50 Kemi | Limbomestari, palomies, klarinetisti ja yleinen huvittaja, jolle parta, yksi kanto ja oppitunnilla hereillä pysyminen tuottivat suuria vaikeuksia. |
| Tapanainen Seppo -50 Kemi | Piippu hampaissa aina ja kaikkialla. Silloin kun ei polttanut, päästeli siitä ihmeellisiä ääniä. Leirillä jatkuvasti vapaaehtoinen kipinämikko. |
| Tapio Martti -50 Paavola | Kannonvääntäjien kuningas, huutolaispoika, kivitasku: rakkaalla lapsella monta nimeä. Kaveri, joka ei halunnut kantaa kypärää, kun muilla oli palveluslakki. Puolikurssin korpinjämät juutuivat kantoihin. |
| Tuomainen Raimo -50 Ranua | Vegaruksen ainoa ukkomies, jolle riitti tarmoa joka paikkaan oikea ikiliikkuja. Rakenteli ampumaleirillä pirunlukkoja. |
| Valtari Pekka -50 Muhos | Puolikurssin korppi. Ei pitänyt erikoisemmin telamiinoista, mutta sitäkin enemmän Coca-Colasta. Vaarallisin ase intissä, kirves. |
| Viinikainen Jouko -50 Pello | Soitti kitaraa iltakaudet ja piti tuvan varmasti hereillä hiljaisuuteen saakka. Hiljainen ajattelija, jolle sisaret soittivat epäilyttävän usein. |
| Väärälä Aarno -50 Taivalkoski | Isäntämies Taivalkoskelta, juttu alkoi aina: "Meidän kylältäkin yks mies kerran teki..." Käytti vapaa-aikansa tekemällä moniväristä sotilasmuistiotaan. TST:ssä omaa jupinaa, kysyi usein liian vaikeita. |
| Tasala Martti Juhani -50 Sodankylä | "Vaalajärven valentino", deodorantia asetakissa, hermoili joka asiassa. Koukkasi kaikki hukit. Nukkui jotoksilla teltassa vartiovälit asennossa kädet nyrkissä. |
| Tepsa Aki Kalervo -50 Sodankylä | "Voi pojat kun ei täällä saa koskaan rauhassa nukkua". Hiljainen yrittäjä, joka ei valitellut turhia, tiesi löytävänsä aina lauantaina nimensä vartiolistalta. |
| Tervo Pekka Yrjö Antero -46 Oulu | Tiedemies-ajattelija. Vielä viikkoja sotaharjoituksen jälkeen huusi unissaan: "Tilanne on tämää, popula kokoon". Tauoilla kuvaileva jutun kertoja. |
| KRH-JOUKKUE | |
| Alariesto Verner (Roisto) -50 Kuivaniemi | Joukkueen surin sönnkö, joka jakeli suuria eväitä. — Älä perskele älise tai kopsin ottaan. |
| Haapanen Heikki -51 Inari | Hymyili itselleen akan, ja sitten löytyikin syitä loma-anomuksiin. Oli häät, oli ristiäiset. Varsinainen poistuttaja. Kun poistutti ryhmän taakse, niin ltn Pentti poistutti toisen mokoman lisää. — Elämä on ihmeellistä. |
| Harju Juhani (Hurja) -50 Pudasjärvi | Luki hämärässä, pingotti pimeässä ja loisti??? valossa. Veti sitruunamaisen ilmeen naamalleen kun potutti. |
| Junttila Vesa -50 Nivala | Jätkällä raamit kuin tukkimiehellä ja ääni kuin rautaa — todellinen KRH-mies. Siitä huolimatta miellyttävä tuttavuus. |
| Kangas Veikko (Vee-Vee) -50 Rovaniemi | Suunnitteli seuraavankin kurssin puunivahakulutuksen. Kaikesta huolimatta mukava "VEIKKO". |
| Karjalainen Jouni -51 Kuusamo | Siviilikarkuri ja hiihtäjä, joka lauantaisin suunnisti lujaa viimeiselle rastille Kuusamoon — Maijansa luo. Vapaa-ajan harrastukset: Parranajo, hiustenhoito ja viheltely. |
| Kokkonen Markku (Make) -50 Oulu | Porukan suurin pelle ja keksijä, jolla oli aina joku viritys pystyssä. Omisti alokkaana vielä rahaa — sitten vain velkaa. Ensimmäinen motto: Antakaa sille ryyppy. Toinen motto: Mutta enhän minäkään ole vielä saanut ryyppyä. Kolmas motto: Mennään jo; muut on mennyt. |

| | |
|---|---|
| Koskela Seppo (Sepi) -48 Muhos | Joukkueen ikänestori, vakaa laskijatyyppi, varsinkin loma-asioissa. Koulun hiustaitelija, saksi malliin Suihkonen. |
| Leinonen Tuomo (Tee-Vee) -50 Pudasjärvi | Mies joka luuli tietävänsä liikaa. Naama vaihtoi väriä seitsemän kertaa onnesta puolikurssin jämiä jaettaessa. |
| Liikala Pauli -50 Sodankylä | Yhdisti ihmeellisesti lintsauksen ja pingotuksen. Siitä hyvästä puolikurssin toinen lintu. Lenteli kylän ja kasarmin väliä. |
| Lindholm Dick (Dixy) -50 Helsinki | Lentäjä, jolta kurssin aikana räjähti jalat, umpisuoli ja eturauhanen. Loi harvinaisen raittiit välit kapiasiin. |
| Mykkänen Tapani -50 Motala | Musiikkiluutnantti, omisti joukkueen ainoan mankan ja radion. Intti menee hihitellessä, sitten takaisin Sverigeen. |
| Ollikainen Erkki (Pikku-Olli) -50 Kittilä | Iso reilu mies, avuliain ja ystävällisin. Teki kaiken tunnollisesti ja hyvin, mutta osasi myös purnata oikeassa paikassa. Soitteli hiljalleen kitaraa, liekö ollut useinkin oma tyttö mielessään. |
| Rajakoski Pekka (Peku) -49 Helsinki | Riemuanarkisti, pisuaarifilosofi ja pasifisti stadista, jonne aina halusi, mutta harvemmin pääsi. Sai oppitunnista irti vain hyvän unen. Motto: Turha kiire pois. |
| Santaholma Heikki (Hessu) -48 Oulu | Itse rauhallisuus, tuhisi piippunsa kanssa ja myhäili. Antoi isoisällisiä neuvojaan kriisitilanteissa, ja jakoi eväänsä vaikka ritsamiehen kanssa. |
| Tervo Erkki (EVA) -50 Sodankylä | "Kylillä katsotaan"-tyyppi, joka sanoi: "Sä siivoat tuvan, ja sinä vaihdat mun rätit, mä meen varuksille." 6.7. kuitenkin repes; kaksi viikkoa PK:ta ja EVA jynssäs tupaa viikkovapaankin aikana. |
| PSTJ | |
| Halonen Reiho -50 Pelkosenniemi | Omisti mahtavan bassoäänän, jota käytti omituisiin lauluihinsa sekä mopojen palotteluun. TU (tarkastava ukki) järjesteli joukkueen iltalomaltoina punkkiin. |
| Karkkola Heikki -50 Salla | PU (peruna upseeri), joka sabotoi majurin perunapellonkin. Miinoitti punkkansa varmuuden vuoksi telamiinalla. |
| Kortelainen Juha -52 Enontekiö | "Viisikakkonen" tunsu myös lempinimen "poju". Tuttu näky ruokalassa: Poju menossa santsaamaan ruokaa kupit ja kulhot kädessä. "Ukin" taistelijapari myös vapaa-aikana. |
| Liedes Esa -50 Ii | Hiihteli kesät talvet ja menetti herkkyytensä, kun ei päässyt lomille. Sivuharrastuksena soitteli poskipasuunaa. |
| Meromaa Esko -48 Helsinki | Kunnostautui oppilasvääpelinä, sai siivet puolikurssilta, vaikkakin teki TST:ssä pahan tähytysvirheen. Odotteli RUK:n eväksi Lapin lakkoja. |
| Olli Oiva -50 Rovaniemi | Oli niin rakastunut, että kirjoitteli kirjeitä yöt ja päivät ja hukkasi pyöränsä ja reppunsa kahden viikon ajaksi. |
| Piispanen Jorma -48 Helsinki | Käväisi juhannuksen jälkeen näyttösuojaassa. Omisti joukkueen parhaat unenlahjat ja oli paras hälyyttäjä. Oli aina selvillä tarkasta, lunasti lipun Haminaan. |
| Pirttimaa Esa -50 Alatornio | Ehdoton lintsari (TVH) aina paikalla kun oli tauko. Iloinen veikko: Nauramasta päästyään taas nauroi. |
| Puumalainen J -50 | Alatornion Buster Keaton, kivikasvo, joka sai pahan sydänvian joutuessaan pari kertaa peräkkäin vartioon. |
| Pyhäjärvi Ahti -50 | Tarkka-ampuja Pelkosenniemeltä. Asui ampumaradalla, nukkui kuitenkin yöt koululla. Jalkojen kipeydyttyä käveli käsillään. |
| Pykäläinen Eero -50 | Joukkueen pienin mies vain kokonsa puolesta ääntä ja tarmoa riittämiin, erämies, metsäkettu. Hymyili aina. |

POHJOLAN SANOMAT

nyt **30.778** kpl

LAPIN TALOUSALUEEN SUURILEVIKKISIN SANOMALEHTI

● PEITTO KEMIN—TORNION
MARKKINOINTIALUEEN
TALOUKSISTA 83—61 %

● PEITTO ROVANIEMEN
MARKKINOINTIALUEEN
TALOUKSISTA 66—11 %

● RUOTSIN LÄNSI-POHJAAN
TILAUKSIA VUOSITTAIN
TOISTATUHATTA

SOK nykyaikainen,
monipuolinen

KAIKKEA — KAIKILLE

lapset, nuoret, aikuiset, vanhat, varusmiehet,
turistit, paikkakuntalaiset, palvelupaikkamme
ovat:

SOKOS-tavaratalo

elintarvike-, rauta-, tekstiili-, kemikaali-,
taloustavara- ja urheiluosastot

POLARIS-matkustajakoti

KORONA-baari

SHELL-autohuolto

MYYMÄLÄT

Varuskunta-alue, Kelujärvi, Torvinen.
Syväjärvi, Jeesiö, Vaalajärvi, Orakylä ja
Rajala.

SODANKYLÄN OSUUSKAUPPA

Riipi Ali (Allan) -50
Sodankylä

Mies intissä kuin kotonaan, erikoistunut neliviitosen lukon purkamiseen (jokohan se lukko toimii?) ja pyörien korjaamiseen.

Rissanen Esa -50

Kemiläinen veteraanijoukkueenjohtaja, joka ei saanut öisin unta odottaessaan korpini jämiä. Erottamaton pari: Rissanen ja käyrävartinen piippu.

Sarkkinen Vesa -50
Revonlahti

Merimies, joka kaipasi sängyssäkin Sierra Leonen kapakkatappeluihin. Tämä armoton tarinan iskijä osasi uidakin.

Tyrväinen Kari -50
Posio

Lintsasi aamupesusta käymällä "lenkillä". Tunsin varmaankin jonkinmoista tyydytystä näytellessään "peliään" tavallisille rivimiehille. Urheiluhullu. Toinen puolikurssin siivekäs.

Välitalo Unto -48
Enontekiö

Lakimiehen alku kuruilta. Hiljainen, hymyilevä, mutta kuin ydinlataus kun Unski puhui, muut oli vaiti.

KELLO-RÄSÄNEN

SODANKYLÄ

Puh. 194

LASTENPUKIMO

MAARET

ELSA LEHTINEN

Sodankylä — Puh. 158

SODANKYLÄN KUNTA



TERVEHTII
LAPIN JÄÄKÄRI-
PATALJOONAA
JA SEN RIVEISSÄ
PALVELEVIA

VESTERISEN PUKIMO



SODANKYLÄ - PUH. 83

- HELVAR
- TELEFUNKEN
- SCHAUB-LORENZ

- SONY
- PHILIPS

Radioliike EINO KORPI

Sodankylä — Ojennustie 18 — Puh. 79



**ALJO-
KENNEL**

Suomenpystykorvan, karjalankarhukoiran ja lapinporokoiran pentuja jatkuvasti myytävänä.

**KELLO-, KULTA- JA SILMÄLASILIIKE
ANSELM PULKKINEN**

Sodankylä — Puh. 51

TERVETULOA OSTOKSILLE

MATTI KUIVILA

Sodankylä — Lapintie 26 — Puh. 13

**HARKITESSANNE ASUSTEHANKINTOJA
TERVETULOA SOVITTAMAAN MEILLE**

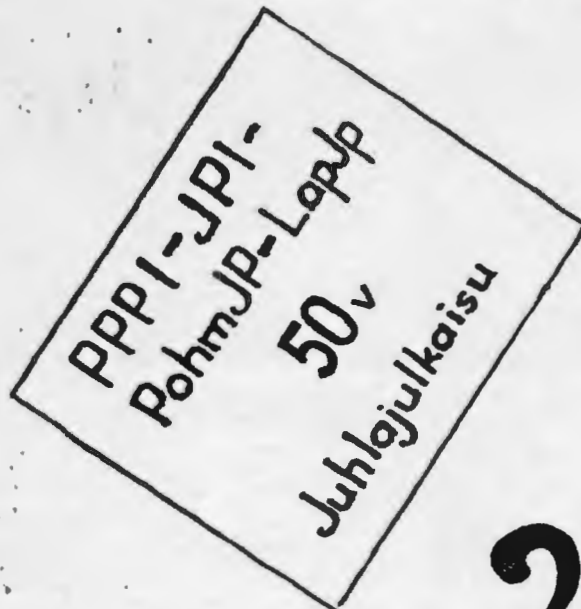
Naisten Erikoisliike Pietilä

Sodankylä — Puh. 67

ERÄ JA URHEILU

SODANKYLÄ — PUH. 291

KILTAVELI HUOM!



Muistathan nämä kaksi asiaa ?

Tilaa
Kiltapuukko ja Juhlajulkaisu
Killan sihteeriltä



JÄÄKÄRIPATALJOONA-HUOMIO Katse SÄÄSTÖPANKKIIN PÄIN

Lapin jääkärin lailla olemme aina valmiit palvelemaan.

Raha ratkaisee.

SÄÄSTÖPANKKI - JÄÄKÄRIN PANKKI

Puh. 176 ja 177



*Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen
tervehdys*

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONALLE

SODANKYLÄN APTEEKKI

Puhelin 44

Suosi Kilttaa, liity jäseneksi